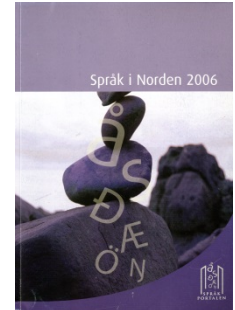

Sprog i Norden

Titel: Den islandske sprogpolitik i fortid og nutid
Forfatter: Guðrún Kvaran
Kilde: Sprog i Norden, 2006, s. 77-85
URL: <http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/sin/issue/archive>

© Forfatterne og Netværket for sprognavnene i Norden

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre numre af Sprog i Norden (1970-2004) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

Den islandske sprogpolitik i fortid og nutid

Av Guðrún Kvaran

I artiklen behandles først den islandske sprogpolitik situation som den er i dag. Der findes ingen bestemmelser angående en officiel islandsk sprogpolitik, men den kan indirekte læses ud af loven om Islandsk Sprognævn. Derfor bliver Islandsk Sprognævns virksomheder skildret, især det nuværende sprognævns arbejdsperiode i årene 2002-2005. Nævnets opgaver er mangfoldige, men der blev lagt vægt på tre emner i perioden: 1) børn og ungdom, 2) virksomheder og tjeneste og 3) indvandrere. Hvert af disse emner bliver beskrevet videre. I den sidste del af artiklen er to opgaver valgt til speciel behandling, som er ganske vigtige for sprogets bevarelse, den nye bibeloversættelse og loven om personnavne. Til slut behandles det islandske tegnsprogs situation og en arbejdsgruppes forslag til ministeriet om et specielt sprognævn for tegnsproget.

Fortid

Den første som på tryk opfordrede Islændinge til at søge deres forbillede i modersmålets rigdom i stedet for at efterabe danskere og tyskere og var den islandske sprogpurismes ophavsmand, var Arngrímur Jónsson, vanlig kaldt „den lærde“, født 1568. Hans synspunkter havde længe indflydelse på den opfattelse som mange havde om sprogets renhed og om at det hovedsagelig var det samme sprog som man før i tiden brugte i hele Norden. Man kan dog påstå at det først var i oplysningstiden i slutningen af det 18. århundrede at der opstod en ny sproglig bevægelse i Island påvirket af den tids danske purisme. Helt fra denne tid er Island kendt for sin sprogrøgt som i lang tid har bestået blandt andet i en ret konservativ sprogbeskyttelse og sprogpolitik.

Findes der en sprogpolitik?

Når begrebet islandsk sprogpolitik nævnes, tror de fleste at man henviser til en tekst som er blevet defineret og skrevet ned af myndighederne, Undervisningsministeriet eller Altinget, og som man kan henvise til i skrift og tale. Hvorledes skal sproget være,

hvad er det man vil beholde, og hvad er det man skal kæmpe imod? Men virkeligheden er ikke sådan. Der findes ingen bestemmelser angående en officiel islandsk sprogpolitik, og de islandske myndigheder beskæftiger sig meget mindre direkte med sprogbeskyttelse end mange tror, ikke mindst i udlandet, hvor det er en almindelig opfattelse at det islandske sprog er styret med god virkning oppefra, og at der hersker enighed om sproget og dets udvikling.

Selvfølgelig kan man i forskellige love finde noget om det islandske sprog, f.eks. i lovene om radio, nationalteatret, personnavne, stednavne og firmanavne, hvis nogle skal nævnes hvor der lægges vægt på et sprog af god kvalitet og dets bevarelse, men instruktionerne er holdt i almindelige vendinger og hverken med påbud eller forbud. I grundloven står der f. eks. ikke noget om at islandsk er det første sprog i landet. Nu finder der en revision sted af de første paragraffer, og Sprognævnet skrev til revisionskomitéen og udtrykte ønske om at det islandske sprog bliver nævnt i grundloven i fremtiden. Vi har endnu ikke hørt noget fra komitéen, men brevet fik omtale i medierne.

I året 1986 blev det undersøgt hvilken mening regeringen og de enkelte politiske partier havde om islandsk sprogpolitik, og det viste sig at alle partier i deres program havde noget om sprogrøgt og sprogets bevarelse i traditionel forstand, og det synes at gælde endnu, dog lidt ændret.

Selvom der ingen formelle erklæringer findes om islandsk sprogpolitik, fremgår det indirekte af loven om Islandsk Sprognævn. Der nævnes hovedpunkterne af det man kan kalde islandsk sprogpolitik. Jeg vil kun nævne det vigtigste af nævnets opgaver. Allerede i første paragraf defineres kernen i nævnets virksomhed, hvor der står: "Islandsk Sprognævn har til hovedopgave at styrke det islandske sprog og dets bevarelse såvel i tale som skrift." I de næste paragraffer defineres dets opgaver nærmere. Nævnet skal f.eks. være myndighedernes rådgiver angående det islandske sprog, og man skal konsultere nævnet før man vedtager regler og andre instruktioner for det islandske sprog. Sprognævnet skal samarbejde med de instanser som har med personnavne og stednavne at gøre, og også med de institutioner som har stor indflydelse på det almene sprog, f.eks. medierne og skolen. Ganske vigtigt i nævnets arbejde er det at samle neologismer, hjælpe til ved valg af nye ord og ved dannelsen af nye ord, f.eks. ved at arbejde på organiseret dannelse af neologismer i landet og samarbejde med de såkaldte ordnævn, som har den opgave at danne islandske ord for nye ting og begreber inden for diverse fagområder.

Det er klart at nævnets arbejdsområde er stort, og det er nødt til at beskæftige sig med forskelligartede opgaver. Det har ikke fået bestemte regulativer for hvorledes det skal vejlede, og hvorledes det skal arbejde for at styrke sproget, disse regler må nævnet selv formulere. Man kan godt påstå at den konservative sprogbeskyttelsespolitik endnu står stærkt på Island, men det islandske samfund bliver udsat for stadig nye impulser i en i en verden der hurtigt ændrer sig. Det står Sprognævnet helt klart at de største problemer som det islandske sprog og det islandske sprogsamfund står foran i dag, ikke kun vedrører enkelte form- og betydningsændringer af ord men desuden forandringer inden for syntaksen. Alt dette er en direkte følge af globaliseringen og informationsteknologiens stadig voksende udvikling hvor engelsk er det dominerende sprog og ofte det eneste man kan bruge.

I det følgende vil jeg gennemgå det vigtigste af det som er ved at ske i dag, dels hvad jeg synes er lykkedes eller mislykkedes, og dels hvad der er i sigte i den nærmeste fremtid.

Det Islandske Sprognævns virksomhed

Et nyt islandsk sprognævn blev valgt i begyndelsen af år 2002. På de første møder diskuterede styret hvorledes nævnet kunne styrke den islandske sprogrøgt på en positiv måde som fik folk bevidst eller ubevidst til at tænke over sproget og dets udvikling, og hvorledes nævnet kunne fremme islandsk sprogpolitik. Den bedste politiker er den som ikke kun sidder og snakker men gør noget, og derfor syntes nævnet at det vigtigste var at undersøge situationen grundigt og siden stille krav om en officiel sprogpolitik hvis det mente at der var behov for en sådan.

Sprognævnets første opgave var derfor at gennemgå virkefelter og forpligtelser og bestemme hvilke områder det ville lægge den største vægt på inden for de næste fire år. I fortsættelse deraf blev der skrevet et program for årene 2002–2005 hvor der blev lagt vægt på problemet domænetab og peget på praktiske opgaver for de næste fire år. Sprognævnet syntes det var fornuftigt ikke at have alt for store og omfattende planer, og at det ville føre til bedre resultater at koncentrere sig om få temaer og give dem god tid. Alle Sprognævnets medlemmer har jo fuldtidsarbejde andre steder. Det valgte derfor tre områder som det mente det var særlig vigtigt at beskæftige sig med i øjeblikket for at se om der var noget som var ved at gå tabt. Disse områder er børn og ungdom, firmaer og tjeneste, og indvandrere.

Børn og ungdom

Sprognævnet besluttede at lægge stor vægt på børn og ungdom. Det er yderst vigtigt for sprogets fremtid at de får kendskab til godt islandsk sprog, såvel i skrift som i tale, på en positiv måde så at de kan lære at forstå hvilken betydning det islandske sprog har for dem som individer og for samfundet som helhed. Nævnet er klar over at det bedste vil være at finde på noget som børn og unge synes er spændende, og som de vil være med til. I første omgang valgte nævnet en børnelitteraturkonference og en konkurrence i dannelse af neologismer. Litteraturkonferencen har fundet sted i oktober 2005 under medvirken af grundskolerne og bibliotekerne i Reykjanesbær i nærheden af Reykjavík og Síung, foreningen for forfattere af børnelitteratur. Voksne blev ikke tilkaldt for at holde foredrag om børnebøger for andre voksne. Det var børn som talte om hvorledes de mente at bøger for børn skal være. De kritiserede og talte positivt om børnebøger ligesom voksne gør på deres konferencer. Deltagerne var børn, lærere og forfattere af børnebøger. Da denne konference er lykkedes så godt, vil vi forsøge at planlægge flere såvel i Reykjavík som ude i landet.

Nyordskonkurrencen fandt sted sidste år, men så strejkede grundskolelærerne i nogle uger, og det var vigtigt for os at samarbejde med skolerne. På grund af den forsinkelse som allerede lå i skoleplanerne, besluttede Sprognævnet at udsætte konkurrencen, og den vil derfor først finde sted i dette skoleår. Idéen er at samarbejde med et firma som sælger produkter som børn er interesserede i, f.eks. nye ting inden for telefon- eller computerbranchen, hvor der er mangel på nye ord. Det eller de bedste ord bliver prisbelønnet. På denne måde vil vi prøve at vække interesse hos børnene for islandske ord i stedet for udenlandske og få dem til at indse at det kan være spændende at bruge sproget til noget nyt.

Virksomheder

Hvad virksomheder angår, så synes Sprognævnet at det er yderst vigtigt at forstærke de ansvarliges bevidsthed om islændingenenes ret til at bruge deres modersmål på arbejdspladsen og inspirere dem til at sørge for at islandsk altid bruges i virksomheder som har med det indenlandske marked at gøre. Det drejer sig om annoncer, beskrivelser af projekter, rapporter, møder, kundetjeneste og andet lignende. Nogle firmaer, som arbejder på det almene og udenlandske marked, vælger allerede engelsk som deres hovedkommunikationssprog, f.eks. det islandske flyselskab Icelandair hvor engelsk nu ofte bruges som første sprog i flyvemaskinerne.

Annoncetekster på engelsk helt igennem ses ikke ofte. Aviserne har ret strenge regler og det samme gælder fjernsyn og radio. Alligevel har engelsk vundet terræn, især inden

for syntaksen. En stor forandring har også fundet sted hvad navne på firmaer angår. Store udenlandske foretagender har set salgsmuligheder på Island og slået sig ned der. Deres navne følger med, f.eks. McDonalds, Debenhams, Hennes og Mauritz, Kentucky fried chicken og mange flere. Følgen er at der er opstået en tendens til at give nye islandske foretagender udenlandske navne, det gælder især modeforretninger og firmaer inden for turistbranchen men også andre firmaer. Nu i den sidste tid ser man stadig oftere at islandske firmaer med islandske navne føjer det engelske ord *Group* til det oprindelige navn, sikkert for at få navnet til at se mere internationalt ud, f.eks. Baugur Group, Dagur Group, FL Group, hvor FL står for Flugleiðir (Flyruter), og Opin Kerfi (Åbne systemer) Group hf (hf står for hlutafélag 'aktieselskab').

Kværulanteri og negativ omtale vil ikke forandre denne tendens. Derfor har Sprognævnet valgt at pege på det positive i stedet for at klage og jamre. For to år siden, på det islandske sprogs dag, som fejres den 16. november hvert år, samarbejdede Sprognævnet med den islandske forening for navneforskning og prisbelønnede det bedste nye islandske firmanavn. Denne begivenhed vil finde sted hvert andet år. Navnet som blev valgt første gang, var Grafgötur, som er et gammelt ord som egentlig betyder 'dybe, nedgravede gader'. I dette tilfælde havde man valgt navnet på et lille firma som udlejer maskiner til at grave med. Valget vakte opmærksomhed, og ejeren af firmaet blev interviewet af Morgunblaðið, landets største avis. Da vi søgte efter et navn, havde vi lidt svært ved at finde noget vi godt kunne lide medens vi nu to år senere har svært ved at vælge mellem mange gode navne. Det er vores mening at den første pris har noget med denne voksende tendens at gøre, og vores opfattelse er at hvis man vil beholde eksisterende områder, så er det mere effektivt at lægge vægt på det positive og vinde dem tilbage som mener at det udenlandske er mere moderne end deres eget sprog.

Man kan mærke en voksende tendens hos firmaer til at give produkter udenlandske navne og lege med importerede ord. Som eksempel kan jeg nævne at for kort tid siden var der en annonce i aviserne. På billedet så man en række biler. Nedenfor stod: "Við erum bestu dílar á Íslandi" – vi er de bedste deals, dvs. det bedste køb, dvs. I gør den bedste handel hvis I køber os. Der spillede man på bílar–dílar og brugte importordet díll, i pluralis dílar, hvor man ville havde forventet det islandske ord bíll, i pluralis bílar.

Et mejeri på Nordlandet har for nylig sendt et nyt produkt på markedet. Det er en drik lavet af skyr, et islandsk mælkeprodukt, og det fik navnet Smoothie. Som formand for Sprognævnet skrev jeg et yderst høfligt brev til firmaet, som det ikke blev særlig glad for. Af en eller anden grund fik medierne nys om det, og de ansvarlige svarede at deres

intention var at appellere til unge mennesker med det engelske navn, og at det kun var ældre mennesker som havde sat sig i forbindelse med dem og ikke var tilfredse. De ville derfor ikke ændre på noget.

Helt anderledes arbejder Fællesmejeriet i Reykjavík. I over ti år har det støttet Islandsk Sprognævn, sprogsekretariatet, sprogrøgtskonferencerne i tilknytning til det islandske sprogs dag og hvert år givet en præmie til én student som skriver hovedopgave inden for faget islandsk sprog. I over ti år har de støttet sprogrøgten på den måde at der på bagsiden af mælkekartonerne har været bestemte temaer med forskellige tekster, omkring 70 i hver runde. Første gang valgte de tekster med vejledninger i godt sprog. Næste tema var korte historier eller digte lavet af børn for at opmuntre dem til at skrive og bruge sproget, og nu har mejeriet lige startet den tredje runde med tegninger lavet af 10-14-årige som har valgt et ordsprog eller en talemåde til at illustrere medens teksten er skrevet af en velkendt forfatter af børnebøger. Mejeriet har hele tiden samarbejdet med Sprognævnet, nu sidst om valget af 70 tegninger blandt næsten 7000 og om de tekster som trykkes på kartonerne. De fleste er enige om at denne måde at drive sprogrøgt på er såvel positiv som effektiv og støtter islandsk sprogpolitik.

Indvandrere

Det tredje område som sprognævnet lægger vægt på i dets arbejdsperiode, vedrører indvandrere og er i virkeligheden tæt knyttet til erhvervslivet. Indbyggere i landet som har et andet sprog end islandsk som modersmål, er blevet talrigere i de sidste år. De er en del af det islandske erhvervsliv, og i nogle brancher er de i majoritet. Hvis vi ønsker at de bliver aktive deltagere i det islandske samfund, og at det islandske sprog skal blive det dominerende sprog i daglig kommunikation hos de forskelligartede grupper, må vi tilbyde solid undervisning i islandsk. Sprognævnet har planlagt en grundig undersøgelse af i hvor høj grad det lykkes indvandrere at tilegne sig islandsk som andetsprog. Undersøgelsen skal gennemføres i to dele, en lingvistisk undersøgelse og en sociologisk undersøgelse. Planlægningen gik i gang sidste år med deltagere fra Sprognævnet, Islands Universitet, Lærerhøjskolen, Kulturministeriet og Reykjavíks Undervisningsbureau. Vi søgte støtte fra det islandske forskningsfond uden resultat, men vi prøver sikkert igen.

Andre opgaver

Nu har jeg gennemgået de områder som Sprognævnet valgte som hovedopgaver for at undersøge sprogsituationen, men der foregår også andre ting som hører til sprogrøgt og sprogpolitik. Først vil jeg nævne den nye bibeloversættelse, som man har arbejdet

på de sidste 15 år, og som nu er ved at være færdig. Bibelen skal udkomme næste år i tilknytning til 900-års-jubilæet for bispesædet Hólar. Den har i århundreder spillet en stor rolle i islandsk sproghistorie. Det er en almindelig opfattelse at hvis islændinge ikke havde sagt nej til en dansk bibel i det 16. århundrede og krævet at få en islandsk, ville man have talt dansk på Island i dag. Helt fra begyndelsen af arbejdet med den nye oversættelse mente man at det var vigtigt at Sprognævnet havde en repræsentant i oversættelseskomitéen. Jeg påtog mig denne opgave og har styret arbejdet helt fra begyndelsen. Nævnet fik instrukser fra kirken om hvad det skulle lægge hovedvægten på i sit arbejde. Blandt andre ting står der at traditionen i bibelsproget skal leve videre, uden at det bliver forklaret nærmere. Nævnet har nu udgivet ti prøvehæfter med Det gamle og Det nye testamente og har bedt om kommentarer, men først nu for kort tid siden, efter at vi udsendte Det nye testamente, ser det ud til at interessen er blevet vakt. Det er især to ting som jeg vil nævne her, og som vedrører sproget generelt. Den ene er adskillelsen mellem pluralis og dualis, som i reglen var forsvundet ud af det almene sprog i det 17. århundrede men levede videre i Bibelen og i kirkens sprog. Hvad der er sket, er at den gamle dualis nu bruges i personlige og possessive pronominer som pluralis medens den gamle pluralis kun bruges som høflighedsform (*De - Eder*) og pluralis majestatis. Mange yngre præster bruger ikke længere de gamle pluralisformer og vil have at de skal ud af Bibelen. Ældre præster og en stor del af dem som har kontaktet os, vil beholde det gamle og påstår at hvis de gamle pluralisformer ikke længere bruges i Bibelen, vil bibelsproget være for hverdagsagtigt, og desuden vil kendskabet til dem forsvinde, og det bliver sværere, om ikke umuligt, for islændinge at læse og forstå ældre tekster uden besvær. De mener at dette ville skade islandsk sprogrøgt og kontinuiteten i det islandske sprog. Det er jeg ikke enig med dem i, men det er indstillingen til selve sproget hos forskellige grupper i samfundet som bekymrer mig. Af mit arbejde med oversættelsen har jeg nemlig fået indblik i hvad mange mener om det islandske sprog. Situationen er virkelig svær, og oversættelseskomitéen er ikke kommet til en endelig konklusion.

Den anden ting som jeg vil nævne, er det som kaldes inklusivt sprog, dvs. det at bruge neutrum hvor man mener at teksten henviser såvel til kvinder som mænd. Såvel den hebræiske som den græske tekst bruger maskulinum, og vi som i overensstemmelse med vores instrukser skal følge originalteksten så nøjagtigt som muligt, har brugt maskulinum i den islandske tekst og således fulgt den islandske bibeltradition. Den såkaldte kvindekirke, en ret stor gruppe kvinder som mødes regelmæssigt og for det meste bruger femininum i deres prædikener, har protesteret højlydt, og nu har kirken besluttet at vi skal tage stilling til begge køn hvor det er muligt. Dette er en meget svær situation, for hvis vi følger vores nye instrukser, så lider sproget. Hvis man bruger neutrum

i alle de tilfælde hvor tilhængere af inklusivt sprog kræver det, så kan vi i mange tilfælde ikke aflevere en grammatisk rigtig tekst. Sprognævnet, kirken og lingvisternes forening holdt sidste forår en konference hvor sagen blev diskuteret, og det var helt klart at der herskede uenighed. Oversættelseskomitéen vil forsøge at finde en mellemvej, men dette er en kilden sag, som med tiden kan få stor indflydelse på islandsk sprogbrug.

Personnavne er alle interesseret i. Det islandske sprog kræver at de deklineres i forskellige kasus som andre ord i sproget. Vi har en lov om personnavne, og et nævn bestående af tre personer, deraf én fra Sprognævnet, som i overensstemmelse med loven bestemmer hvilke nye navne der kan accepteres. Vi fik først en lov om personnavne i 1925, og den er blevet ændret tre gange, sidste gang i 1996. Jeg har siddet i dette nævn i ganske mange år og kan godt mærke den forandring som er ved at ske. Nævnet mødes en gang om måneden, og de fleste breve vi nu må svare på, vedrører udenlandske navne. Mange af dem kan vanskeligt eller slet ikke tilpasses det islandske deklinationssystem, især kvindenavne, og kan derfor ikke accepteres. Når vi prøver at forklare hvorfor, får vi svar som: "And so what". Andre må vi acceptere alene fordi de flekteres, selvom de virker afstikkende i det islandske navneforråd. Nu spørger måske nogle: Er personnavne noget som har med sprogrøgt og sprogpolitik at gøre? Det kommer an på sprogets struktur. Hvis man har en sprogstruktur hvor deklination spiller en vigtig rolle, så har de det uden tvivl. Hvis personnavne ikke deklineres som andre substantiver i sproget, så kan det inden længe have indflydelse på hele fleksionsystemet. Det at vi accepterer importerede navne, er mindre vigtigt hvis de kan assimileres. Dette emne er meget diskuteret i øjeblikket. De største aviser skriver en artikel om nævnets beslutninger hver måned, vi er blevet interviewet gang på gang, vi er blevet skældt ud, men vi arbejder videre i overensstemmelse med loven, og med sproget og sprogsystemet i mente. Behandlingen af personnavne hører bestemt hjemme i islandsk sprogpolitik.

Men nu noget mere positivt. I januar 2005 besluttede Kulturministeriet at nedsætte en arbejdsgruppe som fik den opgave at undersøge hvorledes man bedst kan støtte det islandske tegnsprogs stilling, dets udvikling og bevarelse. Gruppen skulle foreslå hvilke præmisser der må være for hånden, f.eks. i loven, inden for forvaltningen og de institutioner som har med tegnsprog at gøre, og tage stilling til et eventuelt officielt sprognævn for det islandske tegnsprog. Gruppen skulle også tage stilling til sammensætningen af sådan et sprognævn og dets opgaver. Da Island havde formandskabet i Nordens Sprogråd fik vi et brev fra De døves forening på Island, som havde formandskabet i de døves nordiske råd 2004, med ønske om at Sprogrådet tog stilling til tegn-

sprogene i Norden og deres stilling som de døves modersmål, hvilket var betingelsen for at tegnsprogene var med i den nordiske sprogkonvention. De døves forening på Island har længe kæmpet for at tegnsproget skal få en accepteret stilling i det islandske samfund som de døves modersmål, og nu ser det ud til at det vil lykkes hvis alt går godt. Arbejdsgruppen foreslog at der blev oprettet et specielt sprognævn for tegnsproget som samarbejdede med og fik støtte fra Islandsk Sprognævn og Islandsk Sprogsekretariat. Sagen er nu i Kulturministeriet, og vi håber at resultatet bliver positivt.

Afslutning

Den 14. august 2005 holdt forhenværende præsident Vigdís Finnbogadóttir en tale på bispesædet Hólar. Blandt andet kom hun ind på det islandske sprogs stilling i dag og hvorledes unge mennesker har stadig sværere ved at forstå ordsprog og bruge talemåder. Hun lagde stor vægt på at det er nødvendigt at fremme undervisning i det islandske sprog i skolerne og ikke slække på vores årvågenhed. Hendes tale har vakt opsigt, en af Morgunblaðiðs redaktører skrev en lederartikel derom, lærere blev interviewet, artikler skrevet, og i radioen var der også nogle interviews. Jeg har oplysninger om at en gruppe mennesker fra kultur- og forskningsmiljøet har været på møder, diskuteret det islandske sprogs stilling og har i sinde at mødes med kulturministeren ganske snart med ønske om bedre undervisning i islandsk i skolerne og om at regeringen mere intensivt støtter islandsk sprogrøgt og en klar islandsk sprogpolitik. Man vil kræve en officiel sprogpolitik. Det er spændende at følge med i hvad der sker i den nærmeste fremtid.

Summary

This article looks at the current status of Icelandic language policy. While no such policy has been officially formulated, it may nonetheless be inferred indirectly from act relating to the Icelandic Language Council (ILC). Hence the focus will be on the activities of the ILC, in particular during the period 2002-2005. Three topics received particular attention from the ILC during this period: 1) Children and adolescents, 2) language use in commercial enterprises and in civil service, and 3) immigrants. The last section discusses two subjects of importance for the preservation of Icelandic: The new translation of the Bible and the act relating to personal names. The article concludes with a brief account of the status of Icelandic sign language and a proposal submitted by a ministerial working group to create a special council for the sign language.